

HERINNERINGEN AAN JULIEN BOES EN DE 'BOESKES' IN HET OUDE STADSARCHIEF (ABRAHAMSTRAAT) EN AAN DE POPPENVOORSTELLINGEN IN DE LANGE STEENSTRAAT

Sonja Gyselinck

Vaak werd ik als kind opgevangen door de 'Boeskes', zoals mijn ouders hun vrienden Julien Boes (afb. 1) en zijn vrouw Margriet noemden. Dat gebeurde als mijn ouders, beiden acteurs, voorstellingen hadden of op tournee waren. Ik noemde hen 'nono Jèn' en 'tante Griet'. Ik kon blijkbaar 'nonkel Julien' niet goed uitspreken.

Afb. 1. Julien Boes heel relax aan zijn bureau in de Abrahamstraat. Hij begon als bediende en werkte zich op door zelfstudie. Foto genomen uit De Herdt, R., Van Nieuwenhuyze, J. (1988). *Historie op Perkament*, Stad Gent.

Ik kende het gebouw goed. De Boeskes woonden op de eerste verdieping. In die tijd was er in hun living een loggia met zicht op de straatkant (afb. 2). Dat was mijn lievelingsplekje. Die uitbouw is bij een latere renovatie afgebroken. Heb dat altijd zeer jammer gevonden. Zo'n loggia heeft toch iets. Nono Jèn nam mij af en toe mee naar de benedenverdieping en dan liepen we tussen de hoge rekken vol archieven (afb. 3 en 4). Ik herinner mij enkel dat het er een sombere bedoening was. Ik werd geacht mij stil te houden en vooral nergens aan te komen. De hoofdconservator Nowé was een man waarnaar opgekeken werd (afb. 5).

Afb. 2. Zo zagen de opslagruimten eruit in het Stadsarchief in het vroegere Pandjeshuis. Op dezelfde houten rekken werden de in pand gegeven stukken voordien gerangschikt en bewaard. Uit: Charles, L. e.a. (2003). *De Berg van Barmhartigheid in Gent*, Snoeck.

Wat ik mij heel goed herinner is dat nono Jèn mij dikwijls meenam naar het Caermersklooster in de Lange Steenstraat. Daar stond het poppentheater van Pierke opgesteld. Ik meen dat daar ook oude koetsen stonden. Het 'Museum van Folklore' was daar toen gevestigd. Ik kreeg uitleg over de 'kerfstok', de

Afb. 3. Ons stedelijk verleden op papier bewaard... maar amper beschermd tegen stof en licht.
Herkomst foto: zie afb. 2.

‘speculoosvormen’, etc... Wat scherp in mijn geheugen gegrift staat is een poppenvoorstelling waarbij een figuurtje een haartje uit zijn neus trok en doodviel. Dat maakte een enorme indruk op mij. Mijn papa moest mij plechtig beloven nooit een haar uit zijn neus te trekken. Dat beeld van die stervende pop is mij jaren bijgebleven.

Julien Boes stichtte ook het gezelschap ‘De Ghesellen van ‘s Gravensteen’. Zij brachten ‘Abele Spelen’: kostuumdrama’s die zich in de middeleeuwen afspeelden. Mijn ouders maakten daar deel van uit, evenals de bekende acteurs Cyriel van Gent, Gaby Bouaert, Diane De Ghoy, Frans Roggen en nog veel anderen.

De Boeskes hadden drie zonen. Robert, de oudste (meen ik), werkte later in de Vooruit aan de krant. Jules, de tweede, had een borduuratelier voor kunstvlaggen en was een tijdje directeur van de Stedelijk Academie. Dat atelier was gevestigd op de zolderverdieping van het gebouw. Ik ging vaak naar boven bij de borduursters een praatje maken. Wat een geduld konden die dames opbrengen!

Afb. 4. De loggia, uitverkoren plekje van de auteur, in het 'Huis van de Intendant' van het pandjeshuis, toen bureaus en woning van de archivaris. Van de archiefopslagplaatsen is uiterst rechts nog een klein stukje te zien. Herkomst: zie afb. 2.

Afb. 5. De streng kijkende baas Nowé. Uit: De Rynck, P., De Vuyst, W. (2016). STAM. *De collectie, Snoeck & STAM.*

Een weetje: In de jaren vijftig werd de binnenkoer van het Stadsarchief omgetoverd tot een basketbalplein: ‘Hades’ voor de heren, ‘Etoile’ voor de dames. De drie broers waren prima basketters. In de winter oefenden we in de politeschool aan de Drongense Steenweg. Ik was een tijdje aangesloten bij Etoile, maar lang heeft mijn sportcarrière niet geduurd. Bij een oefenmatch kreeg ik een bal keihard op mijn neus en heb er toen maar de brui aan gegeven. De broers hadden ook een Duitse Herder ‘Kazan’, een goedaardig beest en mijn grote speelkameraad. Besef wel dat ik daar een zalige tijd heb gehad en de Boeskes eeuwig dankbaar mag zijn dat ik daar ‘n tweede thuis vond.

Afb. 6. De kapel van het Caemersklooster in de tijd dat de collectie Gentse stadsgeschiedenis daar geëxposeerd werd, voor ze naar de Bijloke verhuisde (nu STAM). De collectie 'folklore' bleef in het Patershol. Daar trok Boes graag naar toe met zijn kinderen en hun vriendjes, niet in de laatste plaats omwille van de poppenspelvoorstellingen die daar doorgingen. Nu gebeurt dat nog steeds in de Patersholbuurt: in het Huis van Alijn. Herkomst foto: zie afb. 5.